

Maailman Rakkauslehti

1896

Kallein kansa kutsuu
Rakkauslehtiä - on
sillä millä on
parhailla ihm.

Joulukuun
29. päivän
päivä on
kuin ette
lehti. Olet
yhteen
asunnolla.

Pietarissa 29.
Maailman
Lehtiä.
Rakkauslehti

Olen luottanut joulun
29. päivän päivän
miten häneen on. Olemme
hänen kauniin kättään
lehtiä. Olet
oma lehtiä ei ole vielä
ainaan onnellaan.

Rakkauslehti

Sitten sydämessä on nyt
tunteita niin monenlaisia
sekä olen tuntenut
jokaa ne kansa...

Woi, kuinka olen ^{luottanut} taivaan
mutta sen, niin kuin kaikkien
muttenkin taivaitten, on täytynyt
jääksi rauveta...

Mutta sehan vaan tekee selkeämmä
si sen - että olemuksellemme kuuluu
vaan yksi ainoa pettymätön toivo
Voivo ja luottamus taivaalliseen Isän
Rakkauteen. Ajatelkoot ihmiset
kuinka eritavalla hyvänsä teota

Maailman Rakkauslehti
Rakkauslehtiä
Maailman Rakkauslehtiä
Rakkauslehtiä

suurta, saloista väimän; Isän rakkaudesta

Se se kuitenkin on joka Raikkien
toiveitten pettäessä — pitää yllä keuhin
sortuvan olemuksemme... Isän Jumalan
rakkaudesta hehkuu meissä se läm-
pö, joka sulattaa kaikki itsehäilyt ja
kahlleet — joten ihminen itsensä-
kieltävällä uhrauksella jaksaa alis-
tua Hänen kaikkijohdalle tahdol-
leen alammaksi.

30 päivä aamua.

Woi tili elämän hyörintää! Tulin
taaskin keuhketytöksi etten saanut
eilen kirjittäni lopettaa. Nyt nousin
varemmiin että jatkaisin — mutta
voi! sydämeni on kuin sairas
— en saa sanoiksi mitä se
tahtaisi tulkina — Vai, etten
nähty, tavannut Sinua!

Olinhan viimeine Jouluna sanonut — hylkää Maija kuin huomaustettut enään häntä rakasta! —
Aavistinhan ettei Maija rukan ~~heta~~ kehittyväntä henkiä jakoa seurata lahjakkaan henkesi rientoa —
vaan en aavistanut! — 2!

Wimmerein kuin olit täälä muu hammästytti rakkautesi suureus — ja minä avutoin äiti itkin ja kärsin, kuin tiesin etten voi Maijassa antaa niin paljo kuin tahtoisin ja rakkautesi ansatsisi! Mutta miksi jouhun sulle rakkaudesta — sehän kirjjeitäni päätälä on muut-
tanut Sinulle "kiroukseksi"! —
Kaikiota väkisin tuota Sinulta Pekka rehas odotin.

Se, huomio, ettei avioelämä

4. Muistatthan kuinko käsin silloin kerrin ^{minä} mein täällä lähdit. "Rakkaimekseni" lisisi vielä se tieto ettei yhteinen ruokantokaan viito teitä!

Maijan kanssa saata olla onnellinen
kuten olit kuvailut — se, huomaa
si oikeuta Jimua huutamaan, kirkasta
avioelämän pyhyydelle. — ^(ei yleisesti tunnustettu avioelämä onnea) Ei! X

Eikö tuo kauhea itsekkäisyys teo-
ta tuhoa muualla kuin avioväen
kesken? Eikö itsekkäs ihminen ole
valmis kaikkialla myrkyttämään kansa-
ihmistensä onnea, rauhaa!?

Itsekkäisyydellä on lukemattomat
ominaisuutensa — runin ja vaarallisin
on "kateus". Kateellinen ihminen
ei saata nähdä kansa-ihmistensä
rauhaa ja sovinnassa elävän. Hän
piestä myrkyllisen kielenään valitellen
ja juurien levittämiseen — hänen suu-
rin hyvinsä on pöyhä pahaa lähim-
mäisestään ja riidellä huonekum-
paniensa kanssa olkaatpa ne omia
perheenjäseniä eli vieraita. Oi juoppo-
tao kauhea itsekkäisyys kukoittuun pöyhä! Sitte votta ^{peljää, pelkää, viisi} ~~kuukautta~~

X) Takene Maijaa ja hänen rakkauttansa
— vaan ei kiroa — mikä on pöyhä elä-
mänsä !!!